

въ славниъ градъ Трапезицн. Патриархъ же въземъ ўтныж прѣбнаго мозин съ въсъмъ прнътвомъ. съ нимъже бѣше послѣдствкъ и гѣменъ Сбнтиан прѣбнаго. и въсъ сѫщен по нимъ мниен. и яко въвѣдъ цръ патріарха пршѣша, къ скорѣ на срѣтенїе єго изыде на място глемое Кръстѣцъ, съ въсъмъ сконимъ снглантвомъ. и уѣстнѣ лобзакъ стго мозин, остави тѣхъ тѣ прѣбыти на сѣмъ днїн. дондѣ създана бы црковь. и тако тѣ Сбнцишє, уѣстнѣ подожншъ прѣбнаго въ иен мозин. въ лѣтѣ 6703—1195). идѣже и до днешнаго лежж днє. разлинула ициленїа твораше въсъмъ иже съ вѣрояж къ нимъ прнрнципнмъ. въ слава хх истинномъ бѣ нашемъ. єму же слава съ ѿцемъ и стынмъ дхомъ. ии и присно и въ вѣки вѣкомъ †

XLIII

Служби на св. царь Петъръ

Въ познатитѣ досега списъци на български светци царь Петровото име не лichi. Но отъ нѣкои паметници—пролози, минеи и др. узнаваме, че царь Петъръ отдавна е билъ причисленъ въ лика на светцитѣ и че паметъта му се празднувала на 30 януарий. Така, въ синаксара на едно евангелие отъ 1305 г., въ Зографъ, № 43, четемъ при 30 януарий паметъ на: **Петъръ цръ Българскын.** Въ Станиславовия прологъ отъ 1330 г., писанъ въ Лѣновския монастиръ, срв. стр. 161, подъ 30 януарий, листъ 128⁶, срѣщаме упоминание за светеца и тропаръ: **мїа. тѣ. л. сѣрть стго мїка Иполита папы Римоу. и дроѹжн и Петра цръ Българска. тѣ. гл. д. днъ радостнѣ твою намать славниъ прѣпобнє. съшедыше се Петре славнии. уайще оѹлоѹнти. тобомъ ѿ ба мѧтъ. и прощенїе грѣховъ ишнхъ. сего ради ѿ останциъ своемъ. ѿ ѿ Петре сѣ мн сѧ къ хоѹ бѹи.** Сѫщото поменаване на царь Петра заедно съ папа Иполита намираме и въ единъ прологъ отъ XIV в. въ Румянцевския музей въ Москва (Востоковъ, Описаніе рукописей Рум. музеума, 449). Въ така наречения Дриновски поменикъ на българскитѣ царе, гдете се чете вѣчна паметъ на царетѣ и се изреждатъ имената имъ, царь Петровото име следъ името на Бориса и Симеона; тамъ царь Петъръ е означенъ като светецъ: **и Петъръ цръ сѣмъ** (Й. Ивановъ, Поменици на български царе и царици. Извѣстия на истор. дружество IV,